

vilde Goldvæsenet forhindre — nødvendigvis maatte aflades paa en Station Syd for Grændsen; altsaa maatte den, efter at være goldbehandlet paa selve den Station, hvor Goldvæsenet findes, igjen udlades paa næste Station Nord for og der igjen indpaffes, men det vilde medføre betydelige Omkostninger, dels fordi man maatte have to Speditører, og dels fordi det vilde medføre Forhøjelse af Jernbanefragten og foranledige Udgifter ved Ind- og Udpakningen i Forbindelse med, hvad de lagde den allerstørste Vægt paa, den Stabe, Osten ved den ideelige Ind- og Udpakning og ved at transporteres ikke ganske forre uemballeret vilde lide. Men sæt nu, at Følgen af Vedtagelsen af det af mig stillede Vædringsforslag virkelig fulde blivde, at der slet ingen Ost kom ind i Emballage, saa er det, jeg siger, at Forslaget er temmelig ustyldigt, og det forekommer ogsaa at være temmelig ustabeligt, thi det er vistnok umuligt, at et saadant Tilfælde kan forudsættes, idet der gives en hel Række af Oste — navnlig de bestjendte franse Oste som Roquefortoste, Comombertost, fromage de Brie, schweitsiske Oste, Neuschâtel-Oste, italiensk Gorgonzola, engelske Oste, maaste Stilton, tydske og hollandske Oste, Limburgeroste og en egen Art af Parzlase og norsk Myseost — som det neppe vilde være muligt uden total Odelæggelse for Osten at føre ind uden Emballage, men al den Slags Oste falder fuldt ud ind under den Art, om hvilken den høitærede Finantsminister ved 1ste Behandling lagde, at de efter deres Natur gaa endog meget nær op til de Varer, der under Benævnelsen Spisevarer ere belagte med en meget høj Gold. I Henhold dertil har jeg stillet et Vædringsforslag om, at Ost i Emballage foroldes ganske som tilberedte Spisevarer. Jeg tvivler ikke om, at man derigennem vilde ramme al den dyreste og fineste Luxusost. Men tilbage skaar ganske vist den uendelige Række af Oste, der maa henregnes til samme Kategori, som navnlig udgjør Massen af de indførte Luxusoste, nemlig Schweizerooste og hollandske Oste. Med Hensyn til disse sidste tror jeg vistnok, det er givet, at naar en saadan Gold bliver paalagt, da ville navnlig de smaa runde haarde Eidammeroste og mulig ogsaa Stolzerooste kunne taale at indføres uden Emballage. Derimod tror jeg, at det umulig kan gaa med Hensyn til en meget stor Del af Schweizerooste, s. Ex. Gruyere eller Emmenthaleroost, dog det tør jeg ikke paastaa, men der er derimod andre Oste, som tilhøre den Klasse, man ikke kan risikere at sende uden Emballage, og i saa Tilfælde vilde Forslaget faae stor Betydning. Jeg skal med disse Ord henstille til det høitærede Thing, om det vil stemme for dette Forslag eller ikke. Jeg tror, at det ialtfald vilde være begrundet efter hele den Stilling, som Udvalget, og jeg haaber ogsaa dette Thing, har taget overfor Luxusvarer.

Udsig: Det, hvorom jeg vil sige et Par Ord, er Vædringsforslaget Nr. 22. Det er jo et Vædringsforslag, der er stillet af et Mindretal i Udvalget, bestaaende af 5 Medlemmer, og som gaar ud paa en Forhøjelse af den Gold, der er fastsat til Beskyttelse for dem, der forserdige Klædningsstykker. Flertallet har ikke troet, at der er tilstrækkelig Anledning til at gaa ind paa dette Vædringsforslag. Ifølge Vædringsforslaget vilde der jo fremkomme en Forhøjelse ikke blot af den Beskyttelse, der er foreslaaet i Lovforslaget, men ogsaa af den Beskyttelse, den nu eksisterer af dette Haandværk, og det er forekommet os, at der maatte mere afgørende Grunde end dem, der her ere anførte, til at forhøje en nu gjældende Beskyttelsestold. Det er jo tilstrækkelig klart af Betænkningen og af, hvad der er blevet anført af den meget ærede Ordfører, hvorledes Udvalget i det Hele har stillet sig overordentlig varfont med Hensyn til at betage den indenlandske Industri noget af den Beskyttelse, der hidtil har været ydet den. Det har i den Henseende endogsaa været mere forsigtigt, end den meget ærede Finantsminister har været paa adskillige Punkter, og det har været meget mere forsigtigt, end tidligere Udlast til Forandringer i Goldlovgivningen vare det, og ogsaa end den Betænkning, der i sin Tid blev afgiven over et saadant Udlast af et Udvalg i dette Thing. Det har jeg nu ganske sluttet mig til, idet jeg ikke kan være blind for, at de Forandringer, der senere ere foregaaede, navnlig i Lovgivningen i vort Naboland hydpaa, upaaa-tvovlelig med Hætte har udvøve nogen Indflydelse paa vor Goldning i dette Spørgsmaal, og jeg tror, at man i Virkeligheden maa siges hellere at være noget for varfont, hvor der er Spørgsmaal om at berøve den indenlandske Industri noget af den Beskyttelse, den hidtil har nydt, end at gaa for vidt i den Henseende. Paa den anden Side tror jeg rigtignok, at der maa være særlig afgørende Grunde, naar man skal forhøje den Beskyttelse, som allerede nu er given, og i den Henseende har Udvalget jo ogsaa i det Hele gjennemgaaende fulgt den Grundsatning, at det nødvendigt og kun ganske undtagelsesvis er gaaet til en saadan Forholdsregel. Det blev nu af den meget ærede Ordfører bemærket, at her var en særegen Grund, hvorfor man slet ikke burde være hange for at forhøje Beskyttelsen; her var Tale om et Haandværk, som bestjæffiger en stor Mængde Individer, og man kunde derfor være sikker paa, at den indenlandske Konkurrence vilde være saa stor, at den vel vilde forhindre en for stor Fordyvelse af de vedkommende Artikler. Jeg tror imidlertid ikke, at dette er det eneste Hensyn, der kan tages i denne Sag, skjøndt jeg ganske vist indrømmer, at det har sin store Betydning. Jeg tror, at man paa ingen Maade kan anse det for gavnligt for nogenformhelt Industri her i Landet, om man